

SCRATCH de Daniel J. Meyer

SCRATCH

(CATALÀ)

V.5 (25-4-22)

De Daniel J. Meyer

Nota d'autor:

- Les línies són canvis d'interlocutor o espai.
- Els claudàtors són pensament intern que verbalitza
- Al text, el signe “/” implica tall, solapament.

SESSIÓ 1: INTRO + TRACK 1

Entreu a la disco i hi ha música electrònica tranquil·la, no per ballar.

Primers acords o cops de percussió + llums engegadores + flaixos + llums mòbils apuntant al set. READY!?

Apareix DJ LAUREEN, estupenda.

Puja a la cabina/set, es posa davant dels plats. Agafa el micro.

Laura.- Hello (*nom de la ciutat*) Are you ready? I said: ARE YOU READY? Here we go.

Es posa els seus auriculars, fa un lleuger somriure, mig llavi només. Es baixa una mica les ulleres de sol i anima a la gent perquè balli i entri al joc. “Balla”

Agafa el micro de nou, ulleres a lloc.

LOOP 1:

Si estás too good, fake it
Si no es esplendid, fake it
Siéntete free
Free de sentirte
Cree en tu smile,
disfrútalo.

Si estás too good, live it

SCRATCH de Daniel J. Meyer

Si no es OK, hide it
no tengas limits
limitas tú
You seem so happy,
creételo.

*Ara es treu els auriculars
Deixa part del seu outfit al set i baixa a la pista.*

Laura.- Relax, seguiu amb les vostres petagues o poseu-vos fins al cul del que vulgueu.

(A unx de vosaltres) Ei! ¿Què tal? Com va?

No us fotré la xapa, ni em posaré intensa. Només que... Poco *eye contact* a la disco no?
Mucho oír, poco escuchar.

(A unx de vosaltres) Hola! ¿Todo bien?

Ningú contesta, ningú parla. M'esteu escoltant? No havíeu vingut a veure'm? *Podéis contestar, eh.* Per les vostres cares intueixo que a més de ballar, busqueu alguna cosa més aquí: ser lliures, donar *rienda suelta* als vostres desitjos, oblidar i fer el que us surti del cony. I jo ho faria, però aquí és feina i tinc obligacions.

(A unx de vosaltres) ¡Buen ritmo, te mueves bien! Muy *hype* tu outfit !

Tranquis. El ritme seguirà: el *looper* està posat i la sessió la porto jo. Tot *Under control*. Però m'agradaria poder parlar una mica... explicar-vos les meves coses, per posar algun ordre als meus pensaments, a la meua història i... *rasgar* el meu silenci. *Vosaltres*, sé que em sabreu escoltar. I si no, teniu el "*comodín de estar en una disco*": llibertat de moviment i pirar. Ho teniu més fàcil.

El que em va passar, ja va passar, però no descarto que torni a passar per necessito posar-ho en ordre. M'enteneu, no? La vida és un *loop*, tot es repeteix i no s'aprèn de cada experiència. A vosaltres també us passa, no?
No us ratllo més de moment. This is a disco motherfuckers i hem vingut a moure el body. Ja veurem què em depara aquesta nit. Proper TRACK en *cue*, que si no, ens estanquem. *Dentro.*

*Laura prem algun botó del set. Canvia el ritme i torna amb vosaltres a la pista.
Somriu. Li torneu el somriure no? La Laura assenyala la cabina*

INTRO: Laura, jo. Encara que aquí només permetré que em digueu DJ LAUREEN. Guapa – sorry que suene soberbia o cosificante- DJ i vocalista, músic. Volia ser artista *indie* i cantar les coses que sento, amb les meves contradiccions... Qui no ha tingut somnis?

SCRATCH de Daniel J. Meyer

Qui no ha volgut triomfar tenint la seva veu pròpia? Però va sortir aquesta oportunitat i... ni tan mal, no?

Treballo en alguna cosa que m'agrada, tinc una parella estupenda, visc... bastant bé i només he tingut els problemes de qualsevol noia "normal", si és que existeix i té cap sentit aquest paraula.

Es posa les ulleres i puja el volum de la música. Es posa a ballar i us anima a veure si us deixeu anar una mica

Baixa el volum de la música o la passa a segon pla.

Allà és el meu pòdium, la meua "oficina", el meu palau solitari. *Perdida* dins del fum i amb les meves ulleres fosques puc veure-us cadascuna de vosaltres aquí a baix, en companyia, compartint, gaudint a la pista.

Observo, us miro, i intento diferenciar el que sembla del que és. Així que *no me la coléis i sed sinceras.*

(A unx de vosotrxs) ¿Te parece guapo aquel? ¿Sí o no? ¡No me mientas!

(A otrx de vosotrxs) ¿Y aquel? ¿Está solamente esperando que alguien se le acerque o está encantado de estar solo? ¿O las dos cosas? ¡Mmmm! ¡Más complejo!

(A otrx de vosotrxs) ¡Mira, mira! Aquella (la primera a quien ha interpelado) se acerca a él (al segundo a quien a interpelado). Le pregunta algo. Hablan ¿Están ligando? ¿Lo está seduciendo? ¿Qué piensa él? ¿Qué le quiere mostrar ella? ¿Qué ve él? ¿Qué ve ella? ¿Qué entienden el uno del otro?

Són coses privades no? Encara que les facin en espais públics. Però aquí, el joc real és que em mireu a mi.

Puja al set i parla pel micro.

TRACK 1: DJ LAUREEN, *la puta ama de la pista*. La que fa que la gent sigui feliç, sui, balli i somrigui. Marco el ritme, decideixo quines notes es toquen i quines no. Així que no penseu massa ni feu judicis de valor; ja vindran sols. Ara ja sí. Let's DANCE!

Es torna a posar tot el seu vestit de DJ Esteu preparats per a una altra pujada? Vinga Punxa un canvi de ritme.

*La Laura us mira, fa un SCRATCH als plats i **para** la música en sec. Ho atura tot.*

Sabeu què és un *scratch*, no? Aquest frenar el disc, *rasgar-lo*, creant aquest tall sonor amb un soroll irritant i estrident. Sí?

Prou de *medias tintas* i anem al gra. *Scratch* a la meua vida: partir-la i traient-ho tot des de dins

SCRATCH de Daniel J. Meyer

La il·luminació canvia llums crues de quan tanquen la discoteca. El terra està ple de gots plàstic trencats. Hi ha silenci.

Ja no hi ha marxa enrere. Quan un comença a explicar una història, no pot triar quines parts explicar i quines no. O sí? *Power off* i la segueixo a casa, el meu refugi, *Chill* ! Així que silenci, tranquil·litat i quietes.

La Laura guarda les seves coses (MAC, auriculars) Es canvia el seu outfit de DJ LAUREEN i es vesteix "de carrer", de Laura

Obro la porta i entro.

SCRATCH de Daniel J. Meyer

BREAK 1: CASA

L'acompanyeu a casa. La Laura deixa la bossa en qualsevol lloc i es treu la jaqueta.

My house! No és gran cosa però... és casa meva, “mi hogar dulce hogar”, la meva cova. Visc amb “novio” així que “shhhh”. Bé... no és ben bé “viure”, perquè ara ja poques vegades ens podem veure de forma relaxada o amb temps com per viure experiències conjuntes; l'amor dins d'aquesta vida *hiperaccelerada y cruzada* és difícil. Però ell és la persona que, quan trobem aquell moment especial o quotidià, fa que sigui ple. Ell, qui davant d'un silenci buit, fa que sigui còmode. Ell, a qui puc mirar als ulls i sentir tranquil·litat quan *ens compartim*. Sabeu del que parlo no? M'agradaria que no fos així però... *that's life*, així va la meva vida.

Agafa el Mac de la bossa i el deixa al sofà.

Són les 7:30 del matí, i és l'hora que acostumo a anar-me'n a dormir. Aquesta part de la meva història és més *chill*. Encefalograma pla. *Break*

Va a la cuina i agafa una ampolla d'aigua, que es beu sencera. Torna al sofà i mira algun vídeo random de Youtube. Vídeos de mascotes? Xorrades d'Instagram? Tanca l'ordinador.

Post-break. 8am. Hauria d'anar a dormir, però... tampoc puc. La festa ja s'ha acabat però que segueixo amb el “Piiiiii”, *aka tinnitus que és difícil de tapar*. És *raro* anar-se'n a dormir just després de treballar. Tot i que que tampoc m'imagino fent res. Amb qui ho faria? *Novio* es despertarà en res per anar a *currar*, les meves amigues... [Les truco? No, és molt aviat i...] Les trobo a faltar, però fa temps que ja no parlem. La relació se'n va anar una mica a la merda. De vegades voldria fer alguna cosa després de la feina però... Què?

Es queda al sofà mirant el mòbil. No sap què fer i s'avorreix.

Una mica de *teletecho*... Veig la guitarra.

La guitarra té la seva història però és part de meu/ nostre passat. Avui dia és un moble més. “Decora” el saló que mai no hem acabat de fer amb *novio*.

L'agafo?

Per què?

Sí. L'agafo. Perquè sí.

Abraça la guitarra. L'acaricia i potser toca alguna corda o acord. Té un moment íntim. Si voleu mirar, mireu. Encara que mirar el que és privat, potser és obscè.

No. Millor que no. Passo! I a més *novio* dorm, el despertaria i odia que li tregui encara que siguin 5 minuts de son. *Horarios cruzados* però respecte màxim i normes clares. Us he explicat que quan ~~en~~ tenia 16 anys volia ser una artista *indie*, una cantautora? Sí, no? Composava, en plan íntim, i delirava amb les cordes. Sí, *ara canto* i toco *los platos*, però exposada a un públic, controlant cada paraula i so que voleu escoltar.

SCRATCH de Daniel J. Meyer

Aleshores tenia més coses que.../ La música em completava, em connectava amb alguna cosa que...

Tanca els ulls i treu la guitarra.

Acaricio la guitarra,
llischo el dit per les seves cordes,
respiro profund i...

Podrien sortir records,
olors,
gustos,
potser frases contundents...
però...

no puc.

No m'animo.

No trobo el lloc, el moment, la intimitat dins de la privacitat *del hogar*.

Obre els ulls.

No! Millor que no.

Va a la cuina i agafa alguna cosa per picar. Torna al sofà, obre una bossa de patates fregides. Menja, engoleix. Les patates i la bossa fan molt de soroll. Intenta evitar-ho, però encara en fa més.

Per què les fan tan cruixents i ruidosas? Més suaus i menys agressives facilitaria les coses, però és que tinc tanta gana de *guarrada* que no ho puc evitar. Que difícil és mantenir el silenci!

Menja patates fregides fent soroll i gaudint cada mossegada-crunch. S'enfonsa al sofà.

S'ha despertat. Suposo que pel soroll de les *patatas fritas sabor jamón que hacen de cena-desayuno*. Encara que potser, perquè es mor de ganes de fer-me un petó. Shhht!

La Laura mira cap a la cuina, on és novio.

Buenos días. (...) No, no quiero nada. He picado esto. (*Muestra las patatas*) Ya me iba a dormir. (...) Me daba pereza calentar la comida y no quería sentirme pesada, tengo sueño. (...) Me vale con las patatas, amor. De verdad. Gracias.

Parlar ara... *como que no*. És pràcticament impossible connectar entre algú que està acabant i un altre que comença el seu dia. Tot i així, ho intentem.

Sí, ha ido súper. ¿Vuelves tarde hoy? (...) Preparo algo bueno para cenar, ¿sí? (...) Me voy a dormir, que estoy reventada. Hablamos esta noche, ¿vale?

SCRATCH de Daniel J. Meyer

I així serà, en les poques hores que ens veiem a la nit, abans que jo me'n vagi a *currar*, quan ell estigui preparant *la cena*, - perquè sempre me n'oblido - [avui la faré, avui la faré, avui la faré] parlarem.

¿Y el beso? (...) ¡Vale! Pero después de la ducha ven, aunque ya esté durmiendo.

A la nit mirarem les notícies al sofà, abraçats, com a activitat en comú. Les merdes dels altres sempre entretenen, i ens donen temes de conversa, però són els nostres moments compartits. També mirem sèries - *prohibido adelantar capítulos sin el otro* - . Parlar de la feina... No és un tema i no son gaire compatibles!
Ell treballa molt, se'n va d'hora i arriba tard.
Jo treballo molt i arribo... més tard i torno... més d'hora. O com ho vulgueu entendre.
Vida a tope, però amb amor.

La Laura agafa la guitarra en silenci, sense que novio la vegi, sense que es noti l'absència. Qui vol preguntes a aquesta hora? Se'n va a l'habitació i s'asseu sobre el llit temptada a començar a tocar però...

Ja s'ha dutxat. Deixo silenciosament la guitarra al meu costat del llit. Surt del lavabo en calçotets i vestint-se a tota hòstia. L'observo des de l'habitació. No és el més guapo però el veig i...

Cridant cap al lavabo, des del llit

¡Ocho y veinte! (...) ¡Que tengas buen día! ¡Te quiero!

S'escolta un cop de porta

I novio no ve -ell també viu corrent- i jo, em quedo sense petó

Tanca els ulls i a poc a poc, sense consciència, somiant, comença a cantar mentre acaricia/arpegia la guitarra.

Cierro los ojos.
Detengo el mundo.
Mi cuerpo comienza a hablar...

La Laura s'adorm deixant la guitarra al seu costat

SCRATCH de Daniel J. Meyer

BREAK 1 : CASA, SEGONA PART-

La Laura dorm i acarona la guitarra. Comença a moure's suaument; gemega/ronroneja una mica, de plaer, de voler seguir dormint, de voler seguir gaudint Què estarà somiant?

Sona el mòbil. Es desperta. Agafa el mòbil.

Hola!? (...) Hola!? Prou de trucar-me, si us plau.

Penja. ETé les calces baixades. Mira la guitarra. Què cony fa aquí? Està confosa. Es puja les calces. Mira cap a la cuina, on està novio.

¡HOLAAAA! (...) Sí, todo bien. Me acabo de despertar. Ahora voy.

La Laura s'aixeca i agafa la guitarra.

No, no quiero cenar nada. ¿Has llegado hace mucho? ¿Has entrado a la habitación...? (...) No, nada. Olvídate.

I veu com torno a posar la guitarra al seu lloc. El miro, ens somriem. Li faig un petó de bon dia o nit. Em mira tot el cos [Vol...?] Potser ell... No! Haurà estat un somni.

A novio

No sé. Ayer me dio por cogerla pero no la toqué.

Ell somriu novament, mirant la guitarra, i als seus ulls crec intuir que pensa i recorda, igual que jo, aquell dia que ens vam conèixer i jo tocava com una *hippie*. Ell es va acostar, com a adolescent patós i em va dir unes paraules que no recordo, típiques de *ligoteo*. *Tipo Disney gamberrizado*. I així va començar tot, amb la guitarra, mentre no em treia la mirada de les meves mans, els meus ulls, les mans, els ulls, mans, ulls, mans fins que les vaig deixar anar de les cordes i li vaig fer un petó per sorpresa. I ell, em va fer un altre petó. I ens vam morrejar. El torno a mirar. Li faria un altre petó però potser pensa que vull i... [no, ara no]. Quan vam venir a viure junts, aquells primers mesos d'aventures a IKEA, vaig deixar de tocar.

A novio, mentre s'acaba de vestir.

No sé quién era. Alguna telefónica idiota. Número oculto.

I deixa de mirar la meva nuesa [ell tampoc voldria], per concentrar-se en el sopar que no he fet [Sóc un desastre, sóc un desastre, sóc un desastre]

Perdón, amor, soy un desastre. ¡La cena! ¡Perdón!

SCRATCH de Daniel J. Meyer

Riu. I tindria ganes d'abraçar-lo per darrere i arrencar el desig [No! Està claríssim que NO!] A aquesta hora, tant per ell com per mi... difícil. Només quan tenim temps de qualitat. És com un pacte tàcit [Tindrà una amant?]

La Laura es tira al sofà.

Sí, estoy bien. ¿Por? (...) ¿Por qué no me has despertado al llegar? Habré dormido doce horas. (...)

Vibra el mòbil. Missatge.

¡Hostia puta! Mensaje de Cuca. Me pide que vaya antes. ¡Pfff! (...) ¡No, tranqui! Pillaré algo de comer por el camino. (...) Me voy corriendo, que me agobia llegar muy justa. Nos vemos mañana. *Sorry* por la cena. (...) ¡No! Prefiero ir sola, **necesito mi tiempo para ponerme en mood DJ.** ¿Intentamos desayunar mañana? (...) Yo también te quiero.

Es posa l'abric.

(A públic) Tornem a la disco i preparem la propera sessió. ¡Vamos!

Mira el mòbil

Per què torna a trucar? I per què número oculto? No entén que *el* NO és una resposta que *el* NO agafar el telèfon també és una resposta?
